

ČESKÝ ÚŘAD ZEMĚMĚŘICKÝ A KATASTRÁLNÍ SAMOSTATNÉ ODDĚLENÍ KONTROLY A DOHLEDU

Pod sídlištěm 1800/9, Kobylisy, 182 11 Praha 8
IČO: 00025712, tel: 284 041 111, e-mail: cuzk@cuzk.cz, ID DS: uuaaatg

Sp. zn. ČÚZK-044752/2024-21
Čj. ČÚZK-046701/2024

V Praze dne: 24. 6. 2024
Vypraveno dne: 24. 6. 2024

ROZHODNUTÍ

Účastník řízení:

Ing. XY, nar. x. x. xxxx, bytem xxxx, jako podnikající fyzická osoba se sídlem tamtéž, IČO xxxxxxxx (dále jen „obviněný“)

Český úřad zeměměřický a katastrální (dále jen „úřad“) jako orgán věcně a místně příslušný podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a podle § 3 odst. 1 písm. h) zákona č. 359/1992 Sb., o zeměměřických a katastrálních orgánech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 359/1992 Sb.“), k řízení a rozhodnutí o odvolání obviněného ze dne 3. 5. 2024 (doplněného podáním ze dne 31. 5. 2024, doručeno dne 2. 6. 2024) proti rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Brně čj. ZKI BR-P-1/293/2024-4 ze dne 25. 4. 2024, vydanému ve věci přestupku na úseku zeměměřictví, vymezeného v § 17b odst. 2 písm. a) zákona č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zeměměřictví“) v odvolacím řízení, vedeném podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“) ve spojení s částí druhou, hlavou VIII správního řádu **r o z h o d l** podle § 90 odst. 5 správního řádu

t a k t o :

Odvolání obviněného proti rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Brně čj. ZKI BR-P-1/293/2024-4 ze dne 25. 4. 2024 se zamítá a odvoláním napadené rozhodnutí se potvrzuje.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Zeměměřický a katastrální inspektorát v Brně (dále jen „inspektorát“) vydal dne 25. 4. 2024 rozhodnutí čj. ZKI BR-P-1/293/2024-4 (dále jen „rozhodnutí inspektorátu“), v němž **výrokem I.** uznal obviněného vinným z přestupku na úseku zeměměřictví podle § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví, kterého se měl dopustit tím, že dne 12. 9. 2023 ověřil pod pořadovým číslem ověření a/2023 geometrický plán č. AAA-aaa/2023 (dále jen „GP 1“) a s ním související záznam podrobného měření změn č. AAA z katastrálního území Xxxx, v obci Xxxx, v okrese Zzzz (dále jen „ZPMZ AAA“), přestože uvedené výsledky zeměměřických činností obsahovaly vady a nedostatky popsané v odůvodnění rozhodnutí inspektorátu. Obviněný podle inspektorátu nedodržel podmínky, uvedené v § 16 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví, podle kterých měl obviněný jako autorizovaný zeměměřický inženýr (ve smyslu § 16e zákona o zeměměřictví – doplněno úřadem) při ověřování výsledků zeměměřických činností povinnost jednat odborně, nestranně a vycházet ze spolehlivě zjištěného stavu věci, přitom vždy prověřit soulad postupů jejich vyhotovitele, náležitostí a přesnosti ověřovaných výsledků zeměměřických činností s právními předpisy. **Výrokem II.** byl dále obviněný uznán vinným z přestupku na úseku zeměměřictví podle § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví, kterého se měl dopustit tím, že dne 12. 12. 2023 ověřil pod pořadovým číslem ověření b/2023 geometrický plán č. BBB-bbb/2023 (dále jen „GP 2“) a s ním související záznam podrobného měření změn č. BBB z katastrálního území Yyyy, v obci Yyyy, v okrese Zzzz (dále jen „ZPMZ BBB“), přestože uvedené výsledky zeměměřických činností obsahovaly vady a nedostatky popsané v odůvodnění rozhodnutí inspektorátu. Obviněný podle inspektorátu ani v tomto případě nedodržel podmínky, uvedené v § 16 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví (viz podrobnější popis k výroku I. rozhodnutí inspektorátu). **Výrokem III.** byl dále obviněný uznán vinným z přestupku na úseku zeměměřictví podle § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví, kterého se měl dopustit tím, že dne 10. 1. 2024 ověřil pod pořadovým číslem ověření c/2024 geometrický plán č. CCC-bbb/2023 (dále jen „GP 3“) a s ním související záznam podrobného měření změn č. CCC z katastrálního území Yyyy, v obci Yyyy, v okrese Zzzz (dále jen „ZPMZ CCC“), přestože uvedené výsledky zeměměřických činností obsahovaly vady a nedostatky popsané v odůvodnění rozhodnutí inspektorátu. I v tomto případě obviněný podle inspektorátu nedodržel podmínky, uvedené v § 16 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví (viz podrobnější popis k výroku I. rozhodnutí inspektorátu). **Výrokem IV.** byl obviněnému uložen úhrnný správní trest pokuty ve výši 55 000 Kč. **Výrokem V.** byla obviněnému v souladu s § 95 odst. 1 přestupkového zákona a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 520/2005 Sb.“) uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

I. Průběh řízení před správním orgánem prvního stupně

[2] Inspektorát v rámci své věcné působnosti, vymezené v § 4 písm. b) zákona č. 359/1992 Sb., vykonal dva dohledy nad ověřováním výsledků zeměměřických činností, které jsou využívány pro katastr nemovitostí České republiky a státní mapové dílo. Dohledy byly v návaznosti na § 16d zákona o zeměměřictví provedeny podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů. Kontrolovanou osobou byl obviněný a výsledky dohledů byly shrnuty v protokolech z výkonu dohledu čj. ZKI BR-D-22/856/2023-4 ze dne 22. 11. 2023 (dále jen „protokol 1“) a čj. ZKI BR-D-12/167/2024-5 ze dne 8. 3. 2024 (dále jen „protokol 2“). Předmětem dohledů byly GP 1 a s ním související ZPMZ AAA (výsledek shrnut v protokolu 1) a GP 2, GP 3 a s nimi související ZPMZ BBB a ZPMZ CCC (výsledek shrnut v protokolu 2), které v souladu s požadavkem z § 12 odst. 1 zákona o zeměměřictví ověřil obviněný. Protokol 1 byl obviněnému doručen dne 27. 11. 2023 a protokol 2 mu byl doručen dne 9. 3. 2024. Obviněný nevyužil možnosti podat proti kontrolním zjištěním námitky podle § 13 kontrolního řádu.

[3] V návaznosti na provedené dohledy inspektorát usoudil, že došlo k naplnění skutkové podstaty přestupku na úseku zeměměřictví. Inspektorát obviněnému doručil dne 3. 4. 2024 oznámení o zahájení přestupkového řízení (čj. ZKI BR-P-1/293/2024-1), čímž bylo v souladu

s § 78 odst. 2 přestupkového zákona zahájeno správního řízení. Zároveň tím byla podle § 32 odst. 2 písm. a) přestupkového zákona přerušena promlčecí doba pro zánik odpovědnosti za přestupek a počala běžet promlčecí doba nová. Inspektorát v oznámení popsal skutky, o kterých má být v řízení rozhodováno, provedl jejich předběžnou právní kvalifikaci a informoval obviněného o jeho právech, která má jako účastník správního řízení a obviněný z přestupku. Současně jej poučil o možnosti doložit údaje o jeho osobních poměrech, které by mohly mít vliv na výši případně uložené pokuty podle § 37 písm. f) přestupkového zákona. Až do vydání rozhodnutí inspektorátu obviněný žádné podklady nepředložil a o nařízení ústního jednání nepožádal.

[4] Obviněný byl zároveň vyzván k podání informace, zda posuzované výsledky zeměměřických činností ověřil jako fyzická osoba nebo jako podnikající fyzická osoba. V Živnostenském rejstříku je dle zjištění inspektorátu obviněný veden jako osoba samostatně výdělečně činná (živnostník) a to s předmětem podnikání „výkon zeměměřických činností“. V návaznosti na telefonické sdělení obviněného jej inspektorát pro účely přestupkového řízení považoval za podnikající fyzickou osobu, která spáchala přestupek při jejím podnikání nebo v přímé souvislosti s ním.

[5] S ohledem na to, že řízení o přestupku bylo řízením navazujícím na výkon kontroly, inspektorát výsledky z provedených dohledů (shrnuté v protokolu 1 a protokolu 2) využil jako jediné podklady rozhodnutí inspektorát s odkazem na § 81 přestupkového zákona ve spojení s § 51 odst. 4 správního řádu. Inspektorát tedy obviněného znovu samostatně nevyzýval k vyjádření se k podkladům rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu.

[6] Protože se obviněný dopustil více přestupků a byly naplněny podmínky podle § 88 odst. 1 přestupkového zákona, inspektorát tyto přestupky projednal ve společném řízení.

[7] Inspektorát dne 25. 4. 2024 vydal rozhodnutí, které bylo obviněnému oznámeno téhož dne prostřednictvím datové schránky. Obviněný v něm byl uznán vinným ze tří přestupků na úseku zeměměřictví podle § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví, kterých se měl dopustit ověřením GP 1, GP 2, GP 3 a souvisejících ZPMZ AAA, ZPMZ BBB a ZPMZ CCC tak, jak je popsáno v odst. [1]. Obviněný podle inspektorátu nedodržel podmínky, uvedené v § 16 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví, podle kterých je autorizovaný zeměměřický inženýr povinen při ověřování výsledků zeměměřických činností jednat odborně, nestranně a vycházet ze spolehlivě zjištěného stavu věci, přitom vždy prověřit soulad postupů jejich vyhotovitele, náležitostí a přesnosti ověřovaných výsledků zeměměřických činností s právními předpisy. Porušením výše uvedených povinností byla dle inspektorátu ve všech případech naplněna skutková podstata přestupku podle § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví. Inspektorát dále vyhodnotil, že odpovědnost obviněného za přestupky podle § 17b odst. 5 zákona o zeměměřictví dosud nezanikla, neboť ke dni oznámení zahájení řízení o přestupcích neuplynula subjektivní promlčecí doba pěti let od spáchání prvního z posuzovaných přestupků, tedy neuplynula ani objektivní promlčecí doba osmi let od jeho spáchání stanovená pro případy přerušení promlčecí doby.

[8] Obviněný ověřil GP 1, GP 2, GP 3 a související ZPMZ AAA, ZPMZ BBB a ZPMZ CCC jako výsledky zeměměřických činností využívaných pro správu katastru nemovitostí (§ 12 odst. 1 zákona o zeměměřictví). Jejich formální a věcné náležitosti tedy musí odpovídat zákonu č. 256/2013 Sb. o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů a vyhlášce č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška), ve znění účinném ke dni spáchání přestupků. Podle inspektorátu však obviněný nesplnil své povinnosti, když ověřil takové výsledky zeměměřických činností, které uvedené podmínky nesplňovaly, konkrétně:

1. K výroku I. rozhodnutí inspektorátu (ověření vadného GP 1 a ZPMZ AAA)

[9] Uvedené výsledky zeměměřických činností i citované pozemkové parcely (dále jen „p. p.“) se nachází v katastrálním území Xxxx, v obci Xxxx, v okrese Zzzz. Katastrální území nebude již dále citováno, vždy se v rámci části 1 popisu nalezených vad v tomto rozhodnutí jedná o totéž. V dané lokalitě je katastrální mapa vedena v digitální formě (§ 4 odst. 2 katastrální vyhlášky) a vznikla jako výsledek obnovy katastrálního operátu přepracováním. Přesnost

evidovaných lomových bodů hranic je v této lokalitě vyjádřena kódem charakteristiky kvality souřadnic (dále jen „kód kvality“), a to buď 3 (u bodů, které jsou výsledky geodetického měření) nebo 8 (u bodů, které jsou výsledkem vektorizace původní analogové mapy v měřítku 1:2880). GP 1 je vyhotoven pro rozdělení pozemku, a to p. p. č. X/11 na p. p. č. X/20 a X/11. Nově navrhovaná hranice je spojnici stávajícího bodu č. 555-3759 (roh budovy č. p. 17, kód kvality 8) a nového bodu č. AAA-1, vloženého do stávající hranice mezi body č. 351-13 (kód kvality 8) a č. 545-1021 (kód kvality 3).

[10] Jako první pochybení spatřuje inspektorát v nedodržení podmínek z § 81 odst. 3 katastrální vyhlášky, který konkrétně specifikuje zeměměřické činnosti v terénu při navazování nově navrhovanou hranicí na stávající hranice parcel. Bod č. 555-3759 je evidován s kódem kvality 8, nejedná se tedy o číselně vyjádřený bod [§ 2 odst. 1 písm. a) katastrální vyhlášky]. Zároveň je však tento bod v terénu označen trvalým způsobem (roh budovy). Vyhotovitel GP 1 a ZPMZ AAA tedy měl postupovat podle § 81 odst. 3 věty třetí a násl. katastrální vyhlášky, tj. prokazatelně vyrozumět vlastníka sousedního pozemku o vyhodnocení hranice jako identické a v případě, že by ve stanovené lhůtě neobdržel nesouhlas vlastníka s tímto závěrem, měl v souladu s body č. 16.6 a 16.25 přílohy ke katastrální vyhlášce tomuto lomovému bodu hranice přidělit nové číslo bodu (v rámci ZPMZ AAA) a navrhnout mu kód kvality 3. Z GP 1 a ZPMZ AAA však takový postup vyhotovitele nevyplývá a v GP 1 je tomuto bodu ponecháno jak původní číslo, tak kód kvality 8.

[11] Inspektorát našel pochybení i při vytváření nového bodu na opačném konci nově vznikající hranice, tj. u bodu č. AAA-1. Přestože v katastrální mapě je na koncích stávající hranice (tj. na bodech č. 545-1021 a 351-13), do které je nový bod umisťován, vyznačeno její trvalé označení hraničním znakem, obviněný tuto skutečnost dostatečně neprověřil, aby mohl správně určit další postup podle § 81 odst. 3 katastrální vyhlášky. Z GP 1 a ZPMZ AAA však vyplývá, že obviněný nově vzniklému bodu přiřadil kód kvality 3, aniž by byl takový postup opřen o splnění podmínek v § 81 odst. 3 větě třetí a násl. katastrální vyhlášky. Zároveň však zmíněné výsledky zeměměřických činností postrádají takové náležitosti, které by byly potřeba při postupu podle § 81 odst. 3 věty první, resp. druhé katastrální vyhlášky, na které by navazovalo následné zpřesnění podle § 50 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, který je podrobněji rozveden v § 35 katastrální vyhlášky.

[12] Inspektorát dospěl k závěru, že při ověřování GP 1 a ZPMZ AAA nevycházel obviněný z dostatečně spolehlivě zjištěného stavu věci a ověřené výsledky zeměměřických činností nejsou v souladu s katastrálním zákonem a katastrální vyhláškou, čímž obviněný nesplnil podmínky, jaké pro ověřování výsledku zeměměřických činností stanoví § 16 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví.

2. K výroku II. rozhodnutí inspektorátu (ověření vadného GP 2 a ZPMZ BBB)

[13] Uvedené výsledky zeměměřických činností i citované parcely se nachází v katastrálním území Yyyy, v obci Yyyy, v okrese Zzzz. Katastrální území nebude již dále citováno, vždy se v rámci části 2 popisu nalezených vad v tomto rozhodnutí jedná o totéž. Dle údajů z GP 2 a ZPMZ BBB je geometrický plán vyhotoven pro vyznačení nových budov. Jako takové jsou deklarovány i budovy na nově vznikajících p. p. č. Y/9 až Y/16 se způsobem využití „zastavěná plocha a nádvoří“, a to jako budovy bez č. p./č. e. se způsobem využití stavby „stavba technického vybavení“. Dle zjištění inspektorátu se však na těchto pozemcích nacházejí „(...) odkalovací a provzdušňovací nádrže čistírny odpadních vod, umístěné pod úrovní terénu a bez střešních konstrukcí (...)“ a jako takové nesplňují definici budovy podle § 2 písm. l) katastrálního zákona. Takové stavby neměly být dle inspektorátu předmětem geometrického plánu a evidence v katastru nemovitostí. Údaje v GP 2 a ZPMZ BBB tak neodpovídají povaze navrhované změny a geometrický plán nesplňuje podmínky stanovené v bodu č. 17.17 přílohy ke katastrální vyhlášce.

[14] Dalším nalezeným nedostatkem je podle inspektorátu chybně provedený výpočet výměr parcel. V GP 2 je deklarován rozdíl 1 m² mezi součtem výměr parcel dosavadního a nového stavu a to s odkazem na bod č. 14.7 písm. b) přílohy ke katastrální vyhlášce. Jak ovšem

inspektorát zjistil, zjištěný rozdíl měl být vyrovnán podle bodu č. 14.6 přílohy ke katastrální vyhlášce a výsledný součet výměr parcel dosavadního a nového stavu měl být nulový, neboť p. p. č. Y/8 měla mít nově navrženou jinou výměru, než jakou deklaruje obviněný v GP 2.

3. K výroku III. rozhodnutí inspektorátu (ověření vadného GP 3 a ZPMZ CCC)

[15] Uvedené výsledky zeměměřických činností i citované parcely se nachází v katastrálním území Yyyy, v obci Yyyy, v okrese Zzzz. Katastrální území nebude již dále citováno, vždy se v rámci části 3 popisu nalezených vad v tomto rozhodnutí jedná o totéž. Dle údajů z GP 3 a ZPMZ CCC je geometrický plán vyhotoven pro vyznačení budov a to ve stejné lokalitě, jako GP 2 a ZPMZ BBB. I v případě GP 3 a ZPMZ CCC je zopakována stejná chyba v posouzení stavu v terénu a jako budovy na nově vznikajících p. č. Y/20 a Y/22 se způsobem využití „zastavěna plocha a nádvoří“ se způsobem využití stavby „stavba technického vybavení“ jsou deklarovány „(...) objekty čistírný odpadních vod, umístěné pod úrovní terénu a bez střešních konstrukcí (...)“. Ty ovšem dle inspektorátu nesplňují definici budovy podle § 2 písm. l) katastrálního zákona a neměly být předmětem geometrického plánu a evidence v katastru nemovitostí. Údaje tak v GP 3 a ZPMZ CCC rovněž neodpovídají povaze navrhované změny. Geometrický plán nesplňuje podmínky stanovené v bodu č. 17.17 přílohy ke katastrální vyhlášce.

[16] Inspektorát dále našel další vadu formálního charakteru. U nově vznikající p. p. č. Y/18 se skutečně jedná o nově vyznačovanou budovu. Taková parcela však má být v náčrtu záznamu podrobného měření změn v souladu s bodem č. 16.11 přílohy ke katastrální vyhlášce vyšrafována (v případě nově vznikající budovy červeně). Náčrt ZPMZ CCC však žádné šrafování v této parcele neobsahuje.

[17] S odkazem na § 16 odst. 1 odst. a) zákona o zeměměřictví pak inspektorát konstatuje, že je to právě autorizovaný zeměměřický inženýr, který nese odpovědnost za odbornou úroveň jím ověřených výsledků zeměměřických činností. V uvedených případech je to tedy obviněný, kdo odpovídá za odbornou úroveň posuzovaných výsledků zeměměřických činností. Inspektorát dospěl k závěru, že ve všech řešených případech byla naplněna skutková podstata přestupku podle § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví.

[18] Inspektorát dále konstatuje, že odpovědnost obviněného (jako podnikající fyzické osoby) za přestupek je objektivní. Obviněný tak má možnost se odpovědnosti zprostit prokázáním liberačních důvodů (v daném případě podle § 23 odst. 1 přestupkového zákona – pozn. úřadu), nicméně ty musí tvrdit a prokázat on sám. Během řízení o přestupku však žádné takové důvody uvedeny a prokázány nebyly.

[19] Rozhodnutí inspektorátu dále obsahuje závěr, že odpovědnost obviněného za spáchání posuzovaných přestupků dosud nezanikla uplynutím promlčecí doby, jak bylo uvedeno v poslední větě odst. [7].

[20] Správním trestem, který přichází v úvahu za posuzovaný přestupek, je podle § 17b odst. 3 zákona o zeměměřictví pokuta se stanovenou horní zákonnou sazbou 250 000 Kč. Inspektorát provedl a podrobně popsal svou úvahu, jakou došel k výsledné výši úhrnného správního trestu pokuty, včetně úvahy o aplikaci absorpční a asperační zásady (§ 41 přestupkového zákona). Inspektorát vyhodnotil přístup obviněného k ověřování zeměměřických výsledků jako povrchní s tím, že jako jejich ověřovatel a zároveň vyhotovitel nedostatečně vyhodnotil skutečnosti v terénu, které měly být náležitým způsobem promítnuty do ověřovaných výsledků zeměměřických činností. Jako hlavní kritérium pro určení výše pokuty vzal inspektorát v úvahu povahu a závažnost spáchaných přestupků (§ 38 přestupkového zákona). U nich inspektorát vyhodnotil zejména skutečnost, že obviněným vyhotovené a ověřené vadné výsledky zeměměřických činností již byly zapsány do katastru nemovitostí a ten pak vinou obviněného obsahuje (resp. do jejich nápravy obsahoval) chybné či nepravdivé údaje. S přihlédnutím k absorpční zásadě a přitěžující okolnosti, spočívající ve spáchání více přestupků [§ 40 písm. b) přestupkového zákona] uvažoval inspektorát o pokutě ve výši 100 000 Kč. Tuto výši však moderoval s přihlédnutím k polehčujícím okolnostem (§ 39 přestupkového zákona), které našel v dosavadní bezúhonnosti obviněného a formě zavinění

spáchání přestupku, které by odpovídalo zavinění z vědomé nedbalosti. Touto úvahou dospěl inspektorát k výši pokuty 55 000 Kč, kterou sledoval zejména preventivní účel ukládané sankce.

[21] Navrženou výši pokuty pak inspektorát podrobil testu likvidačního potenciálu pro obviněného v kontextu inspektorátu známých osobních poměrů obviněného. Vzhledem k tomu, že sám obviněný nesdělil žádné okolnosti, které by s ohledem na jeho osobní poměry mohly mít vliv na snížení uložené pokuty, inspektorát si úvahu učinil sám na základě informací z veřejně dostupných zdrojů. S ohledem na majetkové poměry obviněného (vlastnictví nemovitostí, zjištěné z údajů katastru nemovitostí) a výši průměrné mzdy ve Zlínském kraji došel inspektorát k závěru, že výsledná výše pokuty nemá pro obviněného likvidační charakter.

[22] Při stanovení náhrady nákladů správního řízení podle § 95 odst. 1 přestupkového zákona se inspektorát řídil § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb. a určil výši náhrady paušální částkou 1 000 Kč, což je v rozhodnutí inspektorátu náležitě odůvodněno.

[23] Rozhodnutí inspektorátu bylo obviněnému doručeno dne 25. 4. 2024. Jeho blanketní odvolání obdržel inspektorát dne 3. 5. 2024 a následné doplnění (datované dnem 31. 5. 2024) pak dne 2. 6. 2024 (dále dohromady tak jen „odvolání obviněného“).

[24] Inspektorát neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a o odvolání sám nerozhodl v rámci autoremedury. Podle § 88 správního řádu inspektorát předal příslušný spis se svým stanoviskem úřadu jako odvolacímu správnímu orgánu podle § 3 odst. 1 písm. h) zákona č. 359/1992 Sb.

II. Průběh odvolacího řízení před správním orgánem druhého stupně

[25] Správní spis s podaným odvoláním byl úřadu doručen dne 12. 6. 2024. Úřad se nejprve zabýval tím, zda byly splněny základní podmínky pro provedení odvolacího řízení. V daném případě byl inspektorátem projednáván přestupek ve smyslu § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví, přičemž promlčecí doba pro tento přestupek, stanovená v § 17b odst. 5 zákona o zeměměřictví je 5 let, v případě jejího přerušení odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 8 let od jeho spáchání. Ke spáchání projednávaných přestupků došlo ve dnech 12. 9. 2023, 12. 12. 2023 a 10. 1. 2024. Promlčecí doba byla podle § 32 odst. 2 písm. a) přestupkového zákona přerušena oznámením o zahájení řízení o přestupku dne 3. 4. 2024. K zániku odpovědnosti za tyto přestupky tak nedošlo. Podle § 96 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona se proti rozhodnutí, kterým byla vyslovena vina, může odvolat obviněný v plném rozsahu. Odvolání lze podat ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí (§ 83 odst. 1 správního řádu) u správního orgánu, který odvoláním napadené rozhodnutí vydal (§ 86 odst. 1 správního řádu). V daném případě bylo rozhodnutí inspektorátu obviněnému oznámeno dne 25. 4. 2024, blanketní odvolání bylo inspektorátu doručeno z datové schránky obviněného dne 3. 5. 2024 a stejným způsobem obviněný zaslal i doplnění odvolání dne 2. 6. 2024. Odvolání obviněného je přípustné, bylo podáno oprávněnou osobou u příslušného správního orgánu a bylo podáno včas.

[26] V souladu s § 98 odst. 1 přestupkového zákona úřad přezkoumal napadené rozhodnutí inspektorátu v plném rozsahu, přičemž v odvolacím řízení vycházel pouze z podkladů obsažených ve správním spisu inspektorátu. Vzhledem ke skutečnosti, že obviněný se s těmito podklady seznámil v průběhu řízení vedeného prvostupňovým orgánem, úřad obviněného nevyzýval ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu k seznámení s podklady rozhodnutí a vyjádření se k nim.

[27] Odvolání není důvodné.

[28] Skutková podstata projednávaných přestupků je popsána v § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví, podle kterého se autorizovaný zeměměřický inženýr dopustí přestupku tím, že nedodržuje podmínky nebo povinnosti stanovené tímto zákonem pro ověřování výsledků zeměměřických činností využívaných pro katastr nemovitostí České republiky nebo základní státní mapové dílo. V souladu s § 17b odst. 3 zákona o zeměměřictví může být za tento přestupek uložena pokuta do výše 250 000 Kč. Povinnost autorizovaného zeměměřického inženýra, kterou v projednávaných přestupcích neměl obviněný dodržet, vymezuje zákon

o zeměměřictví v § 16 odst. 1 písm. a). Podle tohoto ustanovení je autorizovaný zeměměřický inženýr povinen při ověřování výsledků zeměměřických činností jednat odborně, nestranně a vycházet ze spolehlivě zjištěného stavu věci, přitom vždy prověřit soulad postupů jejich vyhotovitele, náležitostí a přesnosti ověřovaných výsledků zeměměřických činností s právními předpisy.

[29] Obviněný byl v době spáchání přestupků autorizovaným zeměměřickým inženýrem v návaznosti na znění čl. II bodu 1 zákona č. 88/2023 Sb. Jako takový byl Českou komorou zeměměřičů ke dni spáchání přestupku veden v seznamu autorizovaných zeměměřických inženýrů s číslem autorizace XXXX, a to s rozsahem autorizace podle § 16f odst. 1 písm. a), b) a c) zákona o zeměměřictví. Obviněný tedy měl v době spáchání přestupků vlastnosti zvláštního subjektu přestupku podle § 12 písm. a) přestupkového zákona a byl deliktně způsobilý ke spáchání přestupku ve smyslu § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví.

[30] Úřad se shoduje se zjištěním inspektorátu, která ani obviněný nezpochybňuje, tj. že ověřil výsledky zeměměřických činností, uvedené v odst. [1], resp. ve výroku I., výroku II. a výroku III. rozhodnutí inspektorátu.

[31] Obviněný ve svém blanketním odvolání uvádí, že se odvolává proti všem výrokům rozhodnutí inspektorátu. Nicméně v doplnění (odůvodnění) svého odvolání uvádí, že vytýkaná pochybení uznává a žádá toliko „(...) úplné zproštění finanční sankce, kdy již samotné písemné protokoly o provedeném dohledu a zejména pak důvody uvedené v rozhodnutí o přestupku, jsou pro mě jako osobu, dostatečnou výtkou a potrestáním, s tím, že vytýkané skutečnosti budou brány na zřetel pro řádný výkon budoucích prací v oblasti katastru nemovitostí.“ Odvolání obviněného nicméně obsahuje i obhajobu provedených postupů a obviněný k němu přiložil i jednu fotografii a svoje vyplněné přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2023.

[32] U všech vytýkaných vad je v odvolání obviněného poukazováno na jiné okolnosti, které obviněnému údajně neumožnily postupovat podle právních předpisů. Vzhledem k tomu, že obviněný svá pochybení v doplnění svého odvolání uznává, ale zároveň se v blanketním odvolání odvolal proti všem výrokům rozhodnutí inspektorátu, úřad okomentuje i jím nabízenou obhajobu provedených postupů.

[33] U GP 1 a ZPMZ AAA obviněný popisuje situaci: „(...) v případě bodu č. AAA-1, označeného jako budovy, kdy tato byla následně zdemolována (ponechána pouze základová deska) a spol. Xxxx s.r.o. dále jedná s majitelem sousedního pozemku p.č.X/1 na řádném vypořádání a změně hranice pozemků s ohledem na jejich skutečné, dlouhodobé užívání.“. Dále tvrdí, že na místě bodu č. 351-13 se nachází materiál, neumožňující trvalé označení bodu s tím, že uvedení polárních vytyčovacích prvků bez označení bodu v terénu je „běžným zvykem pro tyto případy“. Dále pak předkládá názor, že za označení hranic pozemků je odpovědný jejich majitel.

[34] Uvedené sdělení je poměrně zmatečné a úřad si může pouze domýšlet, že bodem č. AAA-1 je v odvolání obviněného omylem označen bod č. 555-3759, který jediný je v GP 1 rohem budovy, a p. p. č. X/1 (která v daném katastrálním území neexistuje) je možná myšlena p. p. č. X/11 nebo stavební parcela č. Z/2. Ani po takové rekonstrukci argumentu obviněného, která výrazně přesahuje úlohu úřadu jako odvolacího orgánu, však nelze nalézt důvod pro zproštění viny, popsané ve výroku I. rozhodnutí inspektorátu. Právními předpisy požadované podmínky pro výsledky zeměměřických činností mají být beze zbytku naplněny nejdéle v okamžiku ověření takového výsledku zeměměřické činnosti. Jejich nedostatky nelze obhajovat tím, že po jejich vyhotovení došlo ke změně situace v terénu (demolici budov). Pokud obviněný nedokázal na místě bodu č. 351-13 ověřit, zda se zde trvalé označení vyskytuje či nikoliv, měl každopádně pro zaměření a označení bodu č. AAA-1 využít jednu z variant, nabízenou v § 81 odst. 3 katastrální vyhlášky a zjištěné okolnosti náležitě promítnout např. do náčrtu ZPMZ AAA. Tím, že nepostupoval ani jedním způsobem, zcela jednoznačně nedodržel povinnosti stanovené právními předpisy pro zeměměřické činnosti v terénu při tvorbě geometrického plánu. Obviněným uváděný „běžný zvyk“ je hrubě v rozporu s právními předpisy a z příslušného výpočetního protokolu není zjevné, že se v případě bodu č. 351-13 jedná jen

o jím tvrzené spočtené polární vytyčovací prvky. Naopak, protokol (i zápisník měření) budí dojem, že na uvedeném bodě bylo skutečně měřeno a bod byl v terénu označen dočasným způsobem. Ve světle uvedených skutečností a na základě obviněným dodané fotografie je pak otázkou, zda bylo takto deklarované měření skutečně provedeno, či zda bylo nepřipustným způsobem zasahováno do zápisníku měření. S ohledem na zásadu zákazu *reformatio in peius* (zákaz změny k horšímu), která je pro přestupky upravena v § 98 odst. 2 přestupkového zákona, však úřad bez dalšího tuto skutečnost jen konstatuje a doufá, že jedná-li se o „běžný zvyk“ obviněného, tak toto řízení o přestupku a jeho důsledek naplní svou preventivní funkci a obviněný tento „běžný zvyk“ zcela opustí. Rovněž je nutno zcela odmítnout nabízený názor, že „za označení hranic pozemků je dle patných předpisů, je zodpovědný jejich majitel“. Obecně lze takové myšlenky přisvědčit v kontextu běžné péče vlastníka o své nemovitosti, nicméně v okamžiku provádění zeměměřických činností právní předpisy přesně specifikují, za jakých podmínek a jakým způsobem má zeměměřič označení hranic pozemku provést (§ 81 odst. 2 a 3, § 88 odst. 2 a § 91 a 92 katastrální vyhlášky). Tuto povinnost rozhodně nelze přenášet na vlastníky nemovitostí, dotčených zeměměřickou činností. Úřad se tedy s inspektorátem plně shoduje s vyslovením viny tak, jak je uvedeno ve výroku I. rozhodnutí inspektorátu.

[35] V případě vytykánych vad u GP 2 a GP 3 (a souvisejících ZPMZ BBB a ZPMZ CCC) popsaných v odst. [13] a [15] se obviněný obhájí rozdílným pohledem katastrálního a stavebního práva na definici staveb a budov.

[36] I v tomto případě se úřad plně ztotožňuje s hodnocením vad inspektorátem. Pro tvorbu geometrických plánů jsou závaznými předpisy katastrální zákon a katastrální vyhláška, případně zákon o zeměměřictví a jeho prováděcí vyhláška. Toho si obviněný, jako autorizovaný zeměměřický inženýr, a tedy osoba s nejvyšším stupněm odbornosti v dané oblasti, musí být vědom. V § 2 písm. l) katastrálního zákona je pak uvedena definice budovy, tj. pro účely katastru nemovitostí je to: „(...) *nadzemní stavba spojená se zemí pevným základem, která je prostorově soustředěna a navenek převážně uzavřena obvodovými stěnami a střešní konstrukcí*“. Popsané stavby odkališť a jiných nádrží zcela jistě takovou definici nenaplní a výtka inspektorátu tak zde byla zcela namístě. Úřad se tedy plně ztotožňuje s konstatováním viny obviněného ve výroku II. a výroku III. rozhodnutí inspektorátu.

[37] Další pochybení, nalezená inspektorátem, obviněný uznává a úřad jen potvrzuje, že v daném případě došlo jak k chybnému výpočtu výměr při tvorbě GP 2 (viz odst. [14]), tak k chybnému vyhotovení náčrtu ZPMZ CCC, kde absentuje šrafování budovy (viz odst. [16]).

[38] V závěru svého odvolání obviněný vyjadřuje názor, že měl být osobně pozván k podání vysvětlení, kde by svoje postupy vysvětlil a obhájil. K tomu úřad dodává, že z oznámení o zahájení přestupkového řízení (čj. ZKI BR-P-1/293/2024-1), které bylo obviněnému doručeno dne 3. 4. 2024, vyplývá, že byl zcela dostatečným způsobem seznámen se svými právy, jak je uvedeno v odst. [3]. V části „poučení“ tohoto oznámení je mj. uvedeno, že jako obviněný má v souladu s § 80 odst. 2 přestupkového zákona právo žádat nařízení ústního jednání, dále že má podle § 36 odst. 1 správního řádu právo navrhopvat důkazy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí. K tomu úřad doplňuje, že se jedná o právo obviněného, nikoliv o povinnost inspektorátu jej k takovým úkonům výslovně opakovaně vyzývat. Inspektorát takové ústní jednání může nařídit, pokud jej pokládá za účelné. Nicméně v daném případě inspektorát usoudil, že pro vydání rozhodnutí má již dostatek důkazů z předcházejících dohledů (protokol 1 a protokol 2), ke kterým se měl obviněný rovněž možnost vyjádřit. V rámci hospodárného výkonu státní správy pak inspektorát ústní jednání nenařídil a úřad se s takovým postupem zcela ztotožňuje. Pokud obviněný svého práva požádat o ústní jednání nevyužil, jde případný negativní důsledek této skutečnosti zcela k tíži obviněného.

[39] Za spáchané přestupky byl obviněnému uložen úhrnný správní trest pokuty ve výši 55 000 Kč.

[40] V poslední části odvolání obviněného jsou uvedeny důvody jeho nesouhlasu s výší uložené pokuty. Obviněný uvádí, že vytykány vadami nebyla nikomu způsobena žádná újma

či škoda a uvedené vady šlo v katastru nemovitostí opravit. Výši sankce považuje obviněný za likvidační, neboť údajně překračuje jeho finanční možnosti.

[41] Uložená sankce odpovídá 22 % zákonné sazby pro projednávaný přestupek, která je stanovena § 17b odst. 3 zákona o zeměměřictví jako 250 000 Kč. V daném případě se však pro odůvodnění výše pokuty nabízí i její srovnání se zvýšenou sazbou, ač inspektorát reálně neaplikoval asperační zásadu z § 41 odst. 2 přestupkového zákona. Při zdůvodnění výše sankce i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 18. 5. 2023, čj. 2 As 308/2021-48 (zejména v odst. 27) připustil porovnání pokuty se zvýšenou sazbou toliko za účelem argumentační podpory pro výši udělené pokuty. Podobně se tentýž soud vyjádřil již dříve a to v odst. 31 svého rozsudku ze dne 28. 5. 2021, čj. 2 As 257/2020-37. Úřad zde dodává, že hodnota zvýšené sazby by v daném případě činila 375 000 Kč. Inspektorátem vyměřená sankce je pak 14,7 % této zvýšené sazby, což s ohledem na závažnost a množství spáchaných přestupků nespovídá pro její neúměrnou výši.

[42] Inspektorát naplnil požadavek zákona ve spojení s příslušnou judikaturou (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2006, čj. 4 As 22/2005-68 a ze dne 12. 1. 2022, čj. 8 As 319/2019-63), když dostatečně vyjádřil hodnotu, jakou přisoudil jednotlivým kritériím při stanovení výše pokuty. Rozhodnutí inspektorátu vyjadřuje jako podstatné kritérium pro stanovení výše pokuty povahu a závažnost spáchaných přestupků. Inspektorát do své správní úvahy o výši pokuty zahrnul jak přitěžující, tak polehčující okolnosti (viz odst. [20]). Inspektorát naplnil požadavky zákona, když spáchání vícero přestupků, projednávaných ve společném řízení, podřadil pod přitěžující okolnosti podle § 40 písm. b) přestupkového zákona. Vzhledem k tomu, že se jedná o přestupek podnikající fyzické osoby, je odpovědnost obviněného za přestupek koncipována jako objektivní s možností liberace. Inspektorát tak správně úvahu o zavinění promítl pouze do polehčujících okolností. Výslednou výši pokuty podrobil testu jejího likvidačního potenciálu (viz odst. [21]). Při posouzení osobních poměrů obviněného zkoumal inspektorát toliko jeho majetkové poměry a to odhadem na základě veřejně dostupných informací, neboť obviněný sám žádné podklady neposkytl. Úřad připomíná, že doložení osobních poměrů je na obviněném a není povinností správního orgánu je sám dohledávat, ten si je pak v případě nedoložení obviněným posoudí vlastním uvážením či odhadem (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 5. 2021, čj. 1 As 373/2020-40). S přihlédnutím ke zjištěné průměrné měsíční mzdě ve Zlínském kraji a údajům o nemovitostech ve vlastnictví obviněného inspektorát rovněž dospěl k závěru, že uložená pokuta nemůže být pro obviněného likvidační. Úřad se s takovým stanovením výše pokuty ztotožňuje a to jak s provedením správní úvahy, vedoucí k její výši, tak s jejím závěrečným posouzením, zda není pokuta pro obviněného likvidační.

[43] Naopak nelze přijmout názor obviněného, že vadnými výsledky zeměměřických činností nebyla způsobena škoda a tak by mu měla být sankce odpuštěna. Přestupky podle § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví se podle objektivní stránky řadí mezi přestupky ohrožovací, tj. pro jejich spáchání postačí ohrožení veřejného zájmu a není nutné, aby došlo k následku např. v podobě způsobené škody. Smyslem zákonem chráněného zájmu je zde to, aby bylo eliminováno i samotné riziko, že by ke škodě, způsobené následkem vadného výsledku zeměměřických činností došlo. Argumentace obviněného by mohla být popsána analogií, ve které by se dožadoval odpuštění pokuty za dopravní přestupek s tím, že naplněním jeho skutkové podstaty (např. překročením maximální povolené rychlosti nebo držením mobilního telefonu za jízdy) nebyl způsoben žádný následek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2019, čj. 9 As 145/2018-32). V daném případě nelze ani hovořit o tom, že k žádné „škodě“ (tedy následku) nedošlo. Jím vyhotovené a ověřené výsledky zeměměřických činností byly všechny zapsány do katastru nemovitostí, veřejnost je tím uvedena v omyl, když vinou obviněného veřejný seznam obsahuje chybné údaje. Náprava části těchto chyb proběhla z iniciativy příslušného katastrálního úřadu a inspektorátu a vyžádala si tedy využití technických a personálních zdrojů správních orgánů, tedy v jistém smyslu výdaje ze státního rozpočtu, které by nebylo nutno vynaložit, pokud by obviněný odevzdal jím ověřené výsledky zeměměřických činností bez vad.

[44] Úřad se rovněž neztotožňuje s názorem obviněného, že uložená pokuta je pro něj likvidační. Má-li sankce splnit svoji funkci z pohledu generální a individuální prevence, musí být pro delikventa citelná a dostatečně odrazující od podobného jednání jak v budoucnu pro něj, tak pro ostatní. Na druhou stranu je pravdou, že sankce by (až na zcela výjimečné situace) neměla být v takové výši, že by delikventa a případně jeho rodinu přivedla do existenčních potíží. V daném případě však z porovnání výše sankce s výší průměrné mzdy tak, jak ji provedl inspektorát, nevyplývá, že by se jednalo o částku neúměrně přesahující inspektorátem odhadovaný příjem obviněného (sankce je ve výši 140 % průměrné měsíční mzdy ve Zlínském kraji). Nadto lze připomenout, že s příslušným celním úřadem si lze dojednat odložení platby pokuty či splátkový kalendář pro její uhrazení po částech, takže to pro obviněného nemusí být nečekaný jednorázový výdaj nebo výdaj v období, kdy je zrovna ve finanční tísní. K odvolání obviněného úřad dodává, že ten sice v rámci odvolání dodal vyplněný formulář přiznání k dani z příjmu fyzických osob za rok 2023, jedná se však jen o vyplněný formulář, který není ani obviněným podepsán, natož aby obsahoval údaje, že byl v této podobě skutečně podán příslušnému finančnímu úřadu. Pro obdobný případ doložení osobních poměrů v přestupkovém řízení Nejvyšší správní soud v odst. 36 svého rozsudku ze dne 22. 1. 2021, čj. 4 As 238/2020-46 uvedl: „(...) *nepodepsané a oficiálně nepotvrzené daňové přiznání stěžovatele nelze v tomto smyslu použít jako věrohodný doklad majetkových poměrů stěžovatele* (...)“ Úřad tedy ani v projednávaném případě nebral předložené informace v potaz a shodl se na hodnocení osobních poměrů obviněného s inspektorátem.

[45] Z výše uvedených důvodů úřad zcela odmítá argumentaci obviněného k výši uložené pokuty a ztotožňuje se s jejím výsledným stanovením tak, jak ji určil inspektorát.

[46] Přezkoumáním výroku napadeného rozhodnutí, kterým byla obviněnému uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč, úřad dospěl k závěru, že tento výrok je dostatečně opřen o § 95 odst. 1 přestupkového zákona a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb.

[47] V obsahu spisu úřad našel dostatečné důkazy o tom, že inspektorát v plném rozsahu dbal všech procesních práv obviněného a to jak co do rozsahu povinných úkonů v přestupkovém řízení, tak při dodržování stanovených lhůt a řádném doručování všech listin.

III. Závěr

[48] Úřad odvoláním napadené rozhodnutí neshledal nezákonným ani nesprávným, proto ho potvrdil a podané odvolání zamítl.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat, resp. nelze podat rozklad podle § 152 správního řádu.

JUDr. Iveta Bláhová

vedoucí samostatného oddělení kontroly a dohledu

Oznamuje se doručením stejnopisu: Ing. XY, IDDS: xxxxxxxx

Na vědomí: Zeměměřický a katastrální inspektorát v Brně